

K jednotlivým pojmům užívaným zákonem o pohonných hmotách

Podle § 2 zákona o pohonných hmotách se rozumí:

- **pohonnou hmotou** motorový benzin, motorová nafta, zkapalněné ropné plyny, biopalivo nebo jiné palivo z obnovitelných zdrojů, směsné palivo, stlačený a zkapalněný zemní plyn, pokud jsou určeny k pohonu motoru vozidla nebo zvláštního vozidla;
- **čerpací stanicí pohonných hmot** stavba nebo zařízení, z něhož se pohonná hmota prodává nebo vydává zpravidla do palivové nádrže vozidla; čerpací stanicí pohonných hmot není stavba nebo zařízení, které je provozní nádrž umístěnou v provozu, pokud se pohonné hmoty vydávají pouze pro vlastní potřebu;
- **provozovatelem čerpací stanice** osoba, která je vlastníkem pohonných hmot prodáváných na čerpací stanici; pokud vlastník čerpací stanice neprokáže, kdo je vlastníkem pohonných hmot prodáváných na čerpací stanici, má se za to, že provozovatelem čerpací stanice je její vlastník;
- **distributorem pohonných hmot** osoba, která prodává nebo je oprávněna prodávat pohonné hmoty na území České republiky, s výjimkou 1. prodeje pohonných hmot z čerpací stanice, 2. prodeje stlačeného zemního plynu, pokud je jeho prodejce držitelem platné licence na obchod s plynem podle energetického zákona.

(Vynětí obchodníků s plynem podnikajících na základě licence podle energetického zákona z regulace vztahující se jinak na distributory pohonných hmot vyplývá ze skutečnosti, že stlačený zemní plyn je distribuován k místu prodeje naprosto odlišným způsobem od motorové nafty či automobilových benzinů, a to potrubními rozvody plynárenské soustavy, a fyzická či právnická osoba, která jej takto prodává, je držitelem licence na obchod s plynem dle energetického zákona. K udělení této licence musí Energetickému regulačnímu úřadu prokázat splnění obdobných podmínek, jako prokazují distributoři pohonných hmot v rámci své registrace nebo v rámci žádosti o udělení koncese).